

Nr 100.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående bemyndigande för vattenfallsstyrelsen att bereda nuvarande tomträttshavare i Trollhättan viss förmån vid övergång till av Kungl. Maj:t medgivet nytt tomträttssystem; given Stockhoms slott den 13 maj 1914.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att, därest nuvarande tomträttshavare å de under vattenfallsstyrelsens förvaltning ställda fastigheter i Trollhättan före den 1 juli 1915 skriftligen förklarar sig vilja, med frånträdande av det med honom ingångna avtalet, i stället avsluta tomträttsavtal enligt de i kungl. brevet den 12 juli 1912 angivna huvudgrunder, vattenfallsstyrelsen må, utan avseende å det värde, som styrelsen vid tiden för det nya avtalets ingående åsätter liknande tomter, bestämma den årliga tomträttsavgiften till samma belopp som tomträttshavaren enligt nu gällande avtal erlägger i förhållande till tomtens areal.

De till ärendet hörande handlingar skola riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevägen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres sjukdom:

GUSTAF ADOLF.

Oscar von Sydow.

Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 13 maj 1914.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLLENBERG,
Statsråden: HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet von Sydow anförde:

Uti underdånig skrivelse den 14 juni 1913 har vattenfallsstyrelsen gjort framställning om viss ändring av de villkor, som av Kungl. Maj:t föreskrivits för övergång från det i Trollhättan ursprungligen tillämpade tomträttssystemet till ett genom kungl. brev till vattenfallsstyrelsen den 12 juli 1912 medgivet nytt tomträttssystem.

Villkor för tomträttsupplåtelser i Trollhättan fastställdes av Kungl. Maj:t första gången genom brev till vattenfallsstyrelsen av den 27 november 1908. På förslag av styrelsen följde Kungl. Maj:t därvid i hudsak de bestämmelser, som för tomträttsupplåtelser i Stockholm utarbetats av Stockholms stads egnahemslänekommitté och förordats av majoriteten i stadsfullmäktiges beredningsutskott. Kungl. Maj:t föreskrev sålunda bland annat, att staten skulle vid avtalstidens utgång erlagga

lösen för å tomten uppförd byggnad. Löseskillingen skulle utgå med det belopp, vartill byggnadskostnaden uppgått och som fastställdes efter det byggnaden blivit färdig. Därest vid upplåtelse tidens slut tomträtts-havaren befundes hava eftersatt sin skyldighet att väl vårda och vidmakthålla tomt och byggnad, skulle han vara pliktig att därför vidkännas på visst sätt bestämt avdrag å löseskillingen. I tomtavgift skulle årligen å tider, som i avtalet bestämdes, förskottsvis erläggas dels så stort belopp, att staten hade skälig avkastning av tomten, ävensom minst 4 procent ränta å de av staten för anläggning av till tomten ledande väg och avloppsledning från tomten m. m. nedlagda kostnader dels ock en så stor summa, att genom densamma jämte ränta på ränta efter 4 procent bildades ett kapital, motsvarande den löseskilling, som staten skulle vid upplåtelse tidens slut erlägga till tomträttshavaren.

Med de sålunda fastställda tomträttsvillkoren yppades snart missnöje i Trollhättan. Man fann det särskilt egendomligt, att tomträtts-havaren, vilken på egen bekostnad fått uppföra byggnaden å tomten, skulle vara skyldig att genom inbetalande av ett särskilt årligt bidrag själv hopsamla det belopp, med vilket staten åtagit sig att vid avtals-tidens slut lösa byggnaden. Även framställdes anmärkning mot bestämmelsen, att tomträttshavaren icke skulle till fulla utfå den av honom inbetalade löseskillingen, därest han gjort sig skyldig till någon försum-melse beträffande byggnadens underhåll.

Genom motioner bragtes frågan på tal inom riksdagen. Därvid beslöt andra kammaren, på framställning av enskild motionär, vid såväl 1911 som 1912 års riksdagar, att riksdagen skulle i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t taga i övervägande, huruvida omförmälda bestämmelser om skyldighet för tomträttshavaren att bidraga till löseskillingen för byggnaderna å tomten vid upplåtelse tidens slut vidare borde ifrågakomma. På grund av avvikande beslut av första kammaren förföll emellertid frågan.

Därjämte anhöll Trollhättans egnahemsförening hos Kungl. Maj:t, att tomträttshavare i Trollhättan måtte få med äganderätt förvärva de till dem upplåtna tomterna, samt att denna förmån även måtte komma framtida egnahemsbyggare till del. Om denna framställning icke kunde bifallas, hemställde föreningen bland annat, att Kungl. Maj:t måtte låta omarbete nu gällande tomträttsavtal samt medgiva, att redan upprättade sådana avtal finge utbytas mot i enlighet med de nya villkoren omarbete kontrakt.

Ärendet föredrogs den 12 juli 1912. Därvid medgav Kungl. Maj:t genom ovan åberopade brev till vattenfallsstyrelsen, att den, som ville

erhålla upplåtelse med tomträtt av bostadstomt å de under vattenfallsstyrelsens förvaltning ställda fastigheter vid Trollhättan, skulle äga bestämma, huruvida han önskade upplåtelse enligt de genom kungl. brevet den 27 november 1908 fastställda huvudgrunder eller enligt nya, av Kungl. Maj:t bestämda huvudgrunder. Dessa senare äro i allt väsentligt lika dem, som utarbetats av Stockholms stads lantegendomsnämnd och i enlighet med en reservation inom beredningsutskottet antagits av Stockholms stadsfullmäktige. Den väsentliga skillnaden mellan detta s. k. Stockholmssystem och det i Trollhättan ursprungligen använda är, att man vid Stockholmssystemet utgår från, att tomträttsavtalet skall förlängas, och endast möjliggör för jordägaren att, om marken behöves för annat ändamål, kunna återtaga densamma. Lösen för å tomt uppförd byggnad skall därför jämlikt Stockholmssystemet vid upplåtelse-tidens slut endast utgå, i fall jordägaren återtager tomten eller om jordägaren för ny tomträttsupplåtelse betingar sig en årlig avgäld, som med mera än trettio procent överstiger den förutvarande, eller eljest kräver strängare villkor än förut gällande och tomträttshavaren icke vill på dessa villkor mottaga ny upplåtelse. Då lösen för byggnad vid tomträttstidens slut alltså i allmänhet icke skall äga rum, åläggas tomträttshavaren ej inbetalning av några belopp för bildande av den löseskilling, som under angivna förutsättningar i vissa undantagsfall skall av jordägaren utbetalas.

Samtidigt med att Kungl. Maj:t medgav, att Stockholmssystemet fick användas vid tomträttsupplåtelse i Trollhättan, förordnade Kungl. Maj:t, att den, som redan avslutat avtal med vattenfallsstyrelsen om upplåtelse av tomträtt å de under styrelsens förvaltning stående egendomarna vid Trollhättan, skulle, under förutsättning att han därom hos vattenfallsstyrelsen gjorde framställning senast den 1 juli 1913, äga att, med frånträdande av avtalet, i stället ingå tomträttsavtal enligt huvudgrunderna för Stockholmssystemet, dock att härför, om tomträtten vore intecknad, fordrades medgivande av inteckningshavaren. Därvid skulle till tomträttshavaren återbetalas de belopp, som han kunde hava erlagt för bildande av ett kapital, motsvarande den löseskilling, som staten jämlikt de genom kungl. brevet den 27 november 1908 fastställda huvudgrunder skulle vid upplåtelse-tidens slut erlægga till tomträttshavaren. Däremot skulle i det nya tomträttsavtalet avgiften för marken bestämmas till de belopp, som vattenfallsstyrelsen vid tiden för avtalets avslutande beräknade för liknande tomter.

Anledningen till sistnämnda stadgande var, att vattenfallsstyrelsen i de ursprungliga tomträttsavtalen bestämt markvärdet ganska lågt, för

att, oaktat tomträtthavaren skulle förutom avgäld för tomten inbetala en årlig avgift för bildande av löseskillingen för byggnaden, sammanlagda beloppet av vad han skulle betala icke måtte bli för högt i jämförelse med vad som erlagts, då tomter förut försålles med äganderätt. Den till följd av det låga markvärdet minskade tomträttsavgiften ersattes i viss mån av den fördel staten hade genom att löseskillingen inbetalades av tomträtthavaren. Skulle däremot enligt det av Kungl. Maj:t lämnade medgivandet tomträtthavaren återfå vad han inbetalat å löseskillingen och för framtiden befrias från sådan inbetalning, fanns ingen anledning att till grund för det nya tomträttsavtalet lägga ett lägre markvärde än det vid tiden för det nya avtalets ingående gällande.

Uti sin underdåniga skrivelse den 14 juni 1913 har vattenfallsstyrelsen anført:

Framställning
av vattenfalls-
styrelsen.

»De tomtavgifter, som enligt nu gällande avtal upptagits, hava utgått efter tomtvärde av minst 0:85 kronor per kvm., till vilket belopp man kommit med ledning av de sannolika omkostnaderna för anläggning av vägar, avlopp m. m. å egnahemsområdena med tillägg av köpeskillingen för tomtmarken, bestämd på det sätt, att hela köpeskillingen för resp. värdet å ifrågavarande egendom fördelats lika å hela egendomens areal samt värdet av tomtmarken därefter ökat med värdet av den mark, som erfordras för gator och allmänna platser inom vederbörande egnahemsområde. Det har emellertid visat sig, att nämnda omkostnader uppgått till något högre belopp än vad från början beräknats. Tomtvärdet, uppskattat efter dessa grunder, bör därför rätteligen höjas med cirka 25 öre per kvm. av tomtarealen. Vidare har man vid beräkning av statens skäliga avkastning av tomten och ränta å de kostnader, som nedlagts för vägar, avlopp m. m. tidigare utgått från en ränteberäkning av 4 procent. Med hänsyn till den räntefot, som staten själv nödgas betala, torde emellertid skälig avkastning rätteligen numera böra sättas till 4½ procent.

Den tomtavgift, som med tillämpning av nu angivna grunder skulle i framtida kontrakt fastställas, blir emellertid — enligt vad gjorda beräkningar utvisa — i många fall högre än den nuvarande, oaktat i denna senare ingår såväl viss avgift för varje kvadratmeter av tomten som vissa procent av beloppet av den för byggnaderna fastställda löseskillingen. Det kan under sådana förhållanden icke vara förenat med någon fördel för nuvarande tomträtthavare att utbyta de äldre kontrakten, som tillförsäkrade dem rätt att vid nyttjanderättstidens slut erhålla lösen för byggnaderna å tomten, mot nya kontrakt, enligt vilka de oaktat högre avgift eller i bästa fall obetydligt lägre skulle sakna dylik förmån. För att en övergång till det nya systemet för dem skall anses innebära en förmån, måste uppenbarligen för deras del en reduktion ske av de tomtpris, som eljest kunnat uppställas. Såsom en naturlig och lämplig lösning anser sig styrelsen under dessa förhållanden böra förorda, att för nuvarande tomträtthavare må, vid övergång till avtal enligt den i nädiga brevet den 12 juli 1912 angivna typen såsom tomtavgift bibehållas den avgift de tidigare erlagt i förhållande till tomternas areal, varemot den del av den tidigare tomtavgiften, som angivits i vissa procent av den för byggnaderna fastställda löseskillning, må bortfalla.»

På grund av vad sålunda anförts har styrelsen i underdånighet hemställt om bemyndigande för styrelsen att, därest nuvarande tomträttshavare å de under styrelsens förvaltning ställda fastigheter vid Trollhättan önskar utbyta sitt kontrakt mot nytt sådant, avfattat i enlighet med de i nådiga brevet den 12 juli 1912 angivna huvudgrunder, utan avseende å det värde, som styrelsen vid tiden för det nya avtalets ingående åsätter liknande tomter, bestämma den årliga tomtavgiften till samma belopp, som tomträttshavaren enligt nu gällande kontrakt erlägger i förhållande till tomtens areal.

Tillika har styrelsen föreslagit, att den tid, inom vilken nuvarande tomtträttshavare må anmäla sig till erhållande av dylikt utbyte av kontrakt, måtte utsträckas åtminstone till den 1 oktober 1913.

Ausökning av
Trollhättans
egnahemsföre-
ning.

Sedermera har Trollhättans egnahemsförening uti en till civildepartementet den 21 januari 1914 ingiven skrift, under åberopande därav att, enligt vad föreningen förspott, frågan om utsträckning av tiden för rätt att utbyta äldre tomträttsavtal mot nya komme att upptagas till behandling av statsmakterna, ånyo hemställt, att Kungl. Maj:t måtte medgiva, att de personer, som mot tomträttsavtal, upprättade av vattenfallsstyrelsen från och med år 1909 till närvarande tid, erhållit upplåtelse av tomter å statens egnahemsområden vid Trollhättan, måtte på bestämda villkor och mot särskilt fastställd köpeskillning få med full äganderätt inköpa genom nämnda tomträttsavtal innehavd tomt, samt att denna förmån även måtte komma framtida egnahemsbyggare till del. Därjämte har föreningen anhållit, att, om den underdåniga framställningen bifölles, någon särskild värdestegring icke måtte åsättas nu innehavda tomter, samt att köpeskillningen måtte få erläggas efter samma grunder, som förut varit gällande vid köp av tomter å statens egnahemsområde vid Trollhättan.

Departements-
chefen.

Vad till en början angår vattenfallsstyrelsens framställning om ändrade villkor vid övergång till det genom kungl. brevet den 12 juli 1912 medgivna nya tomträttssystemet, det s. k. Stockholmssystemet, framgår av en från styrelsen införskaffad tabell, vilken såsom bilaga torde få fogas vid detta protokoll, i vad mån ett bifall till framställningen skulle inverka på de avgifter, som skola till Trollhätte kanal- och vattenverk erläggas av innehavarna av ifrågavarande tomter. Hur stor statens minskade inkomst i verkligheten skulle bliva, är emellertid svårt att noggrannt angiva. Storleken av minskningen i inkomst är givetvis beroende på, hur många tomträttshavare under den ena eller andra förutsättningen utbyta det äldre s. k. Trollhättesystemet mot Stockholmssystemet. Att alla tomträttshavare övergå till sistnämnda system, i fall vattenfallsstyrelsens hemställan bifalles, torde kunna tagas för givet. I

följande beräkning utgår jag också från denna förutsättning. Annorlunda torde däremot bliva förhållandet beträffande övergången från det ena till det andra systemet, om de genom kungl. brevet den 12 juli 1912 fastställda villkoren förbliva oförändrade. De, som vid övergång till Stockholmssystemet i sin helhet få större eller obetydligt mindre avgifter än enligt Trollhättesystemet, sakna anledning att byta system. Ty enligt Trollhättesystemet få de alltid vid tomträttstidens slut till sig utbetalad en penningssumma motsvarande byggnadens värde. Minskningen i avgift vid övergång till Stockholmssystemet, enligt vilket något sådant lösenbelopp i regel icke utbetalas, måste bliva någorlunda betydande, för att anledning till övergång till detta system skall föreligga.

Skulle, i fall bestämmelserna uti kungl. brevet den 12 juli 1912 ej ändras, ingen tomträttshavare övergå till Stockholmssystemet, men alla tomträttshavare övergå till detta system, om kungl. brevet ändras så, som vattenfallsstyrelsen hemställt, skulle ett bifall till vattenfallsstyrelsens framställning medföra, att staten vid utgången av tiden för vederbörande tomträttsavtal icke, såsom eljest skolat ske, erhåller byggnader till ett värde av 244,000 kronor. Antar man åter, att, under förutsättning att bestämmelserna i kungl. brevet den 12 juli 1912 förbliva gällande, de tomträttshavare ändock övergå till Stockholmssystemet, vilka därigenom finge i sin helhet betala mindre än enligt de nuvarande avtalen, skulle staten vid bifall till vattenfallsstyrelsens framställning gå miste om byggnader till ett värde av 115,700 kronor. Det är dock ovisst, om staten skulle kunna fullt tillgodogöra sig värdet av de byggnader, staten enligt de ursprungliga tomträttsavtalen skulle erhålla. I de flesta fall bliva väl tomterna ånyo upplåtna med tomträtt, och enligt bestämmelserna i avtalen har den förutvarande tomträttshavaren i så fall företrädesrätt till ny upplåtelse. Förlängas sålunda gällande tomträttsavtal, är det väl tvivelaktigt, om staten kan till den förutvarande tomträttshavaren, vilken själv inbetalat det belopp, varmed staten inlöst byggnaden, sälja densamma annat än till ett pris, som endast motsvarar en del av byggnadens värde, eller, om staten behåller äganderätten till byggnaden, låta tomträttshavaren erlagga så mycket högre tomtavgift, att byggnaden lämnar full avkastning. Staten skulle alltså säkerligen blott delvis kunna tillgodogöra sig värdet av de hus, staten erhöle vid slutet av respektive tomträttstider. Därtill kommer att de, som skulle ernå fördel, om vattenfallsstyrelsens framställning bifalles, äro arbetare i blygsamma ekonomiska förhållanden. Det kan även möjligen bidraga till att göra tomträtten mera omtyckt i Trollhättan, om de tomträttshavare, vilka för närvarande äro missbelåtna med

sina avtal, få möjlighet att på för dem fördelaktiga villkor övergå till det system, som de ivrigt arbetat på att få i utbyte i stället för det först använda, för tomträttshavarna synbarligen mindre tilltalande systemet.

I detta sammanhang anser jag mig emellertid böra framhålla, att den nu av mig föreslagna lättningen för de hittillsvarande tomträttsinnehavarna icke synes mig böra föranleda därtill, att jämväl vid blivande upplåtelse tomtavgiften sättes lägre, än vad som bör utgå med hänsyn till tomtvärde och skälig ränta på de av staten nedlagda kostnaderna.

Ehuru, såsom förut framhållits, de av vattenfallsstyrelsen föreslagna villkoren för övergången till det nya tomträttssystemet icke torde komma att medföra så stor minskning av statens inkomster å ifrågavarande tomträttsupplåtelse, som man till en början kan vara böjd att antaga, skulle dock alltid uppkomma någon förlust för staten. Vid sådant förhållande torde, då förutsättningen för det av riksdagen enligt skrivelse den 25 maj 1909, n:r 210, vattenfallsstyrelsen lämnade bemyndigandet att bland annat upplåta tomträtt till områden å de under styrelsens förvaltning ställda fastigheter i Älvsborgs samt Göteborgs och Bohus län varit, att upplåtelse skedde fullt affärsmässigt, vattenfallsstyrelsens framställning icke böra bifallas, utan att tillstånd därtill lämnas av riksdagen.

Om jag alltså håller före, att tomträttshavarna böra vid övergången till nytt tomträttssystem beredas den av vattenfallsstyrelsen föreslagna förmånen, anser jag mig icke kunna tillstyrka bifall till egnahemsföreningens ansökning om rätt för nuvarande tomträttshavare att förvärva äganderätt till sina tomter, samt att oobbyggda bostadstomter åter skola försälas, såsom skedde, innan tomträttsinstitutet infördes. Framställningar i liknande syfte hava av Kungl. Maj:t förut avslagits den 18 februari 1910 och den 12 juli 1912 och grundade skäl att frångå den principiella ståndpunkt i frågan, som dessa beslut innebära, synas mig icke vara för handen. Visserligen hava endast få tomträttsupplåtelse under de senare åren ägt rum, men det är att förvänta, att förhållandet skall bliva annorlunda, sedan det nya tomträttssystemet införts och egnahemspekulanter fått klart för sig, att upplåtelse med äganderätt å statens egnahemsområden i Trollhättan i allmänhet icke stå att erhålla. Jag tillåter mig för övrigt påpeka, att, om försäljning skulle äga rum, väsentligt högre värde än som nu ligger till grund för tomträttsupplåtelse måste, i motsats till vad egnahemsföreningen begärt, åsättas marken. Att rätt bestämma detta värde är svårt, då många omständigheter tyda på att jordvärdestegringen i Trollhättan skall bliva högst betydlig. Platsen har alla

betingelser för att bliva ett stort industrisamhälle. Kraft till drivande av industriella anläggningar finnes i riklig mängd samt till billigt pris, och sedan ombyggnaden av Trollhätte kanal blivit färdig, skola även havsgående fartyg kunna anlöpa Trollhättan. Ett avslag å framställningen om försäljning av tomter bör dock icke medföra någon ändring i den vattenfallsstyrelsen jämlikt nådiga brevet den 27 november 1908 tillkommande befogenheten att undantagsvis avyttra tomter med äganderätt även inom statens egnaomsråden i Trollhättan.

På grund av vad sålunda anförts får jag i underdånighet hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att, därest nuvarande tomträttshavare å de under vattenfallsstyrelsens förvaltning ställda fastigheter i Trollhättan före den 1 juli 1915 skriftligen förklarar sig vilja, med frånträdande av det med honom ingångna avtalet, i stället avsluta tomträttsavtal enligt de i kungl. brevet den 12 juli 1912 angivna huvudgrunder, vattenfallsstyrelsen må, utan avseende å det värde, som styrelsen vid tiden för det nya avtalets ingående åsätter liknande tomter, bestämma den årliga tomträttsavgiften till samma belopp, som tomträttshavaren enligt nu gällande avtal erlägger i förhållande till tomtens areal.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Ädelgren.

T a-

utvisande de avgifter, som skola erläggas av tomträttshavare i Trollhättan den 27 november 1908, och enligt det s. k. Stockholmssystemet,

A v g i f t e n e n l i g t T r o l l -							
Tomt.	Areal. kvm.	Tomtpris pr kvm av tom- tens areal.		Tomtens värde.		Det fastställda värdet av byggnaden.	
1.	2.	3.		4.		5.	
		kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	ö.
Basen 2	621.0	—	85	527	85	5,000	—
Bromsaren 7	725.4	1	30	943	02	4,400	—
Gjutaren 5	682.0	1	15	784	30	6,500	—
» 8	665.0	1	30	864	50	3,500	—
» 9	706.0	1	30	917	80	4,800	—
Hantlangaren 8	644.0	—	85	547	40	4,000	—
Järnarbetaren 1	735.0	1	—	735	—	4,000	—
Maskinisten 4	831.0	1	—	831	—	4,800	—
Muraren 1	695.0	—	85	590	75	4,000	—
» 3	707.0	—	85	600	95	5,000	—
» 5	765.0	—	85	650	25	4,000	—
Sliparen 6	674.0	1	—	674	—	5,300	—
Smeden 2	687.0	1	—	687	—	4,400	—
» 3	693.0	1	15	796	95	5,000	—
» 6	686.0	1	15	788	90	5,300	—
Vakten 2	577.5	1	—	577	50	6,500	—
» 4	553.1	1	30	719	03	4,400	—
Vaktmästaren 10	694.0	1	15	798	10	3,500	—
Verkmästaren 8	701.0	1	—	701	—	4,000	—
» 13	610.0	1	30	793	—	4,100	—
Violen 1	527.1	1	50	790	65	4,600	—
» 9	677.8	1	50	1,016	70	4,600	—
Nejlikan 4	483.5	1	50	725	25	5,800	—

b e l l,

Bilaga.

enligt det s. k. Trollhättesystemet, vars grunder äro fastställda i kungl. brevet
vars grunder äro fastställda i kungl. brevet den 12 juli 1912.

h ä t t e s y s t e m e t.								Föreslaget tillägg till förutvarande tomtvärde och tomt-rättsavgift vid övergång till Stockholmssystemet.				Tomträttsinnehavarens årliga vinst (+) resp. förlust (—) vid övergång till Stockholmssystemet med tillämpning av de genom kungl. brevet den 12 juli 1912 fastställda villkor. Skillnaden mellan siffrorna i kol. 6 och 11.			
Årlig inbetalning för bildande av löseskillingen.		Tomträttsavgift.		Avgift för belysning och renhållning av vägar.		Summa av siffrorna i kol. 6, 7 och 8.		Tillägg. 0.25 kr. pr kvm, till tomtens värde.		4½ % på tillägget + ½ % på gamla tomtvärdet.					
6.		7.		8.		9.		10.		11.		12.			
under	kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	ö.		
75 år	11	—	24	84	10	45	84	155	25	9	63	+	1 37		
»	9	76	36	28	10	56	04	181	35	12	86	—	3 10		
»	14	43	27	28	10	51	71	170	50	11	59	+	2 84		
»	7	77	26	60	10	44	37	166	25	11	80	—	4 03		
»	10	66	28	24	10	48	90	176	50	12	53	—	1 87		
»	16	80	25	76	10	52	56	161	—	9	99	+	6 81		
»	8	88	29	40	10	48	28	183	75	11	94	—	3 06		
»	10	66	33	24	10	53	90	207	75	13	49	—	2 83		
»	16	80	27	80	10	54	60	173	75	10	77	+	6 03		
»	21	—	28	28	10	59	28	176	75	10	95	+	10 05		
»	8	88	30	60	10	49	48	191	25	11	85	—	2 97		
»	11	77	26	96	10	48	73	168	50	10	95	+	— 82		
»	9	76	27	49	10	47	25	171	75	11	16	—	1 40		
»	11	10	27	72	10	48	82	173	25	11	78	—	— 68		
»	11	77	27	43	10	49	20	171	50	11	66	+	— 11		
»	14	43	23	10	10	47	53	144	37	9	39	+	5 04		
»	9	76	27	66	10	47	42	138	27	9	81	—	— 05		
»	14	70	27	76	10	52	46	173	50	11	80	+	2 90		
»	8	88	28	04	10	46	92	175	25	11	39	—	2 51		
»	9	10	24	40	10	43	50	152	50	10	82	—	1 72		
»	10	21	31	63	—	41	84	131	75	9	88	+	— 33		
»	10	21	40	67	—	50	88	169	45	12	71	—	2 50		
»	12	87	29	01	—	41	88	120	85	9	07	+	3 80		

A v g i f t e r e n l i g t T r o l l -							
Tomt.	Areal kvm.	Tomtpris pr kvm av tom- tens areal.		Tomtens värde.		Det fastställda värdet av byggnaden.	
1	2.	3.		4.		5.	
		kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	ö.
Bromsaren 3	830.0	1	20	996	—	4 200	—
» 5	667.2	1	30	867	36	4 000	—
» 6	600.1	1	30	780	13	4 000	—
» 10	663.6	1	20	796	32	4 500	—
» 11	683.8	1	40	957	32	5 200	—
» 12	476.6	1	50	714	90	4 500	—
Bokhållaren 2	873.0	1	50	1 309	50	6 500	—
» 5	873.1	1	50	1 309	65	5 400	—
Eldaren 2	548.2	1	20	657	84	4 400	—
» 3	728.9	1	—	728	90	5 900	—
» 4	857.1	1	—	857	10	5 900	—
Järnarbetaren 2	817.0	1	—	817	—	6 700	—
Maskinisten 7 b	624.0	1	30	811	20	6 000	—
» 8	853.0	1	50	1 279	50	6 800	—
Sliparen 1	568.0	1	—	568	—	5 600	—
» 5	776.0	1	—	776	—	5 200	—
» 7	686.0	—	85	583	10	3 900	—
Vakten 1	695.3	1	—	695	30	6 300	—
» 3	481.0	1	30	625	30	6 000	—
» 5	621.1	1	40	869	54	5 300	—
» 6	565.2	1	30	734	76	5 500	—
» 8	701.6	1	60	1 122	56	5 600	—
Verkmästaren 7	822.0	1	—	822	—	4 200	—
» 12	748.0	1	30	972	40	3 700	—
Blåklinten 10	832.7	1	50	1 249	05	4 200	—
» 11	538.0	1	50	807	—	7 000	—

h ä t t e s y s t e m e t.						Föreslaget tillägg till förutvarande tomtvärde och tomt-rättsavgift vid övergång till Stockholmssystemet.				Tomträttsinnehavarens årliga vinst (+) resp. förlust (—) vid övergång till Stockholmssystemet med tillämpning av de genom kungl. brevet den 12 juli 1912 fastställda villkor. Skillnaden mellan siffrorna i kol. 6 och 11.			
Årlig inbetalning för bildande av löseskillingen.		Tomträttsavgift.		Avgift för belysning och renhållning av vägar.		Summa av siffrorna i kol. 6, 7 och 8.		Tillägg, 0.25 kr pr kvm, till tomtens värde.		4½ % på tillägget + ½ % på gamla tomtvärdet.			
6.		7.		8.		9.		10.		11.		12.	
under kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	ö.	kr.	ö.	
75 år	9 32	39	84	10	59	16	207	50	14	32	—	5	—
»	8 88	33	36	10	52	24	166	80	11	85	—	2	97
»	8 88	30	—	10	48	88	150	—	10	65	—	1	77
»	9 99	33	18	10	54	17	165	90	11	45	—	1	46
»	11 54	41	03	10	62	57	170	95	12	48	—	0	94
»	9 99	23	83	10	44	82	119	15	8	93	+	1	06
»	14 43	52	38	10	76	81	218	25	16	37	—	1	94
60 år	22 68	52	39	10	85	07	218	25	16	37	+	6	31
75 år	9 77	26	40	10	46	17	137	05	9	46	+	0	31
»	13 10	29	16	10	52	26	182	25	11	84	+	1	26
»	13 10	34	28	10	57	38	214	25	13	93	—	0	83
»	14 87	32	68	10	57	55	204	25	13	27	+	1	60
»	13 32	31	20	10	54	52	156	—	11	08	+	2	24
»	15 10	34	12	10	59	22	213	25	16	—	—	0	90
»	12 43	22	72	10	45	15	142	—	9	23	+	3	20
»	11 54	31	04	10	52	59	194	—	12	61	—	1	07
»	8 66	31	97	10	50	63	171	50	10	63	—	1	97
»	13 99	27	81	10	51	80	173	80	11	30	+	2	69
»	13 32	24	05	10	47	37	120	25	8	54	+	4	78
»	11 77	37	27	10	59	04	155	25	11	34	+	0	43
»	12 21	28	26	10	50	47	141	30	10	03	+	2	18
»	12 43	42	10	10	54	53	175	40	13	50	—	1	07
»	9 33	32	88	10	52	20	205	50	13	36	—	4	04
»	8 21	37	40	10	55	61	187	—	13	28	—	5	07
60 år	17 64	49	96	—	67	60	208	20	15	62	+	2	02
75 år	15 54	32	28	—	47	82	134	50	10	08	+	5	46